

Sygn. akt XXIII Gz 642/18

POSTANOWIENIE

Dnia 13 czerwca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XXIII Wydział Gospodarczy Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Gałas (spr.)

Sędziowie: SO Maria Więckowska

SO Tomasz Szczurowski

po rozpoznaniu w dniu 13 czerwca 2018 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa A. Ś.

przeciwko W. G.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

na skutek zażalenia pozwanego

na postanowienie zawarte w pkt II. wyroku Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w

Warszawie z dnia 16 stycznia 2018 r., sygn. akt VIII GC 984/16

postanawia:

1. oddalić zażalenie;

2. zasądzić od W. G. na rzecz A. Ś. 225,00 zł (dwieście dwadzieścia pięć złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym.

SSO Maria Więckowska SSO Anna Gałas SSO Tomasz Szczurowski

Sygn. akt XXIII Gz 642/18

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 16 stycznia 2018 r., Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie uwzględnił w całości żądanie pozwu i pobawił wykonalności tytuł wykonawczy (pkt I.), zasądził od pozwanego na rzecz powódki 3.600,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu - kosztów zastępstwa procesowego (pkt II.) oraz nie obciążył pozwanego pozostałymi kosztami procesu - opłatami sądowymi od pozwu i zażalenia tymczasowo poniesionymi przez Skarb Państwa - kosztami, których strona nie miała obowiązku uiścić.

Uzasadniając rozstrzygnięcie zawarte w punkcie II wyroku Sąd Rejonowy stwierdził, że powódka wygrała sprawę w 100%, stąd też na podstawie art. 98 k.p.c. koniecznym było zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów procesu w postaci jedynie kosztów zastępstwa procesowego zgodnie z § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych w zw. z § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. Odnosnie

rozstrzygnięcia o kosztach w pkt III wyroku Sąd Rejonowy powołał się na art. 102 k.p.c. oraz okoliczność uznania powództwa przez pozwanego.

Zażalenie na postanowienie zawarte w pkt II wyroku wywiódł pozwany. Zaskarżonemu postanowieniu zarzucił naruszenie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. w zw. z art. 102 k.p.c. poprzez ich niewłaściwe zastosowanie polegające na zasądzeniu od W. G. na rzecz A. Ś. kwoty 3.600,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, podczas gdy pozwany uznał powództwo w pierwszej czynności procesowej po przedstawieniu wyroku o zniesieniu wspólności małżeńskiej w piśmie zmieniającym powództwo z dnia 4 października 2017 r., co w konsekwencji skutkowało nieprawidłowym rozstrzygnięciem w zakresie kosztów procesu.

Powołując się na te zarzuty skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez oddalenie wniosku powódki o zasądzenie kosztów procesu oraz uwzględnienie wniosku pozwanego o nieobciążanie go kosztami procesu i wzajemne ich zniesienie oraz o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa prawnego w wysokości prawem przepisanej.

W odpowiedzi na zażalenie strona powodowa wniosła o oddalenie zażalenia, a w przypadku uwzględnienia zażalenia, o nieobciążanie powódki kosztami postępowania zażaleniowego na podstawie art. 102 k.p.c. oraz przyznanie r. pr. A. N. kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności podkreślenia wymaga, że z uwagi na zakres zaskarżenia Sąd Okręgowy był władny do dokonania wyłącznie oceny prawidłowości rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego zawartego punkcie II wyroku z dnia 16 stycznia 2018 r. Poza zakresem niniejszego postępowania zażaleniowego pozostawała natomiast zgodność z prawem rozstrzygnięcia zawartego w punkcie III tego wyroku, w którym Sąd I instancji odstąpił od obciążania pozwanego pozostałymi kosztami procesu. Jednakowoż Sąd drugiej instancji może odnieść się do podstawy faktycznej i prawnej rozstrzygnięcia zawartego w owym punkcie III wyroku.

Sąd Okręgowy nie podziela stanowiska skarżącego, że nieprawidłowe jest rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego w zaskarżonym zakresie, tj. w zakresie w jakim Sąd ten zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 3.600,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Należy bowiem zauważyć, że powódka dochodziła w niniejszym postępowaniu pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności zaopatrzonego w klauzulę wykonalności przeciwko małżonce dłużnika - powódce, która już w pozwie powoływała się oprócz przedawnienia, także na sądowe zniesienie wspólności ustawowej małżeńskiej. Sąd Rejonowy uwzględnił powództwo i co do zasady słusznie uznał, że powódka wygrała sprawę w 100%, a zatem w zakresie orzeczenia o kosztach procesu znalazł zastosowanie art. 98 k.p.c. Jednocześnie Sąd Rejonowy wynikającą z tego przepisu regułę orzekania o kosztach zastosował wyłącznie odnośnie kosztów zastępstwa procesowego tj. tylko co kosztów wynagrodzenia pełnomocnika powódki, który został ustanowiony z urzędu i jego udział w procesie był konieczny, co więcej przyczynił się merytorycznie i formalnie do sprawnego jego przebiegu i szybkiego zakończenia. Odnośnie pozostałych kosztów procesu (wszystkie koszty, których powódka nie musiała ponieść z uwagi na zwolnienie od kosztów sądowych w całości), to Sąd Rejonowy wskazując na uznanie powództwa odstąpił od ww. reguły z art. 98 k.p.c. i opierając się na treści art. 102 k.p.c. nie obciążył pozwanego kosztami (pkt III wyroku).

Na uwzględnienie nie zasługiwały twierdzenia skarżącego, że zasadne było całkowite odstąpienie od obciążania pozwanego kosztami procesu w trybie art. 102 k.p.c. Fakt uznania powództwa przez pozwanego jest niewątpliwy, co nastąpiło w piśmie z dnia 16 października

2017 r. będącym odpowiedzią na pismo powódki z dnia 4 października 2017 r. W istocie okoliczność uznania powództwa miała wówczas miejsce, co już zostało uwzględnione przez Sąd Rejonowy, który wobec takiej postawy pozwanego zastosował art. 102 k.p.c. w zakresie obciążenia kosztami innymi niż koszty zastępstwa. Nie znajduje

jednak potwierdzenia stanowisko skarżącego zawarte w zażaleniu, że uznał powództwo niezwłocznie po tym, jak uzyskał wiedzę („po przedstawieniu wyroku o zniesieniu wspólności małżeńskiej”), że powódka pozostaje w rozdzielnosci majątkowej z M. Ś. od 31 grudnia 2010 r. i nie było podstaw do nadania klauzuli wykonalności przeciwko niej. Otóż, jak wynika z akt sprawy pozwany otrzymał w dniu 26 stycznia 2017 r. odpis pozwu wraz z załącznikami, w tym wyrokiem Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 18 listopada 2004 r., sygn. akt: III RC 232/04 wraz z uzasadnieniem. W odpowiedzi na pozew pozwany po pierwsze nie uznawał wytoczonego powództwa i po drugie jasno stwierdził w końcowej części, że powódka pozostawała z dłużnikiem pozwanego w ustroju wspólności majątkowej. Tym samym zdaniem pozwanego spełnione zostały przesłanki nadania klauzuli przeciwko powódce. W takiej sytuacji pozwany raczej powinien się liczyć z tym, że jego stanowisko nie jest zasadne w świetle zniesienia wspólności majątkowej małżeńskiej małżonków dłużnika pozwanego M. Ś. i powódki z dniem 31 grudnia 2001 r.

Wedle art. 102 k.p.c. w przypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Stan faktyczny sprawy, w tym uznanie powództwa przez pozwanego po jego modyfikacji, uzasadniała częściowe odstąpienie od obciążenia pozwanego wszystkimi kosztami. Sąd drugiej instancji nie znalazł wystarczających argumentów w zażaleniu, które byłyby podstawą do tego, aby pozostałymi kosztami tj. wynagrodzeniem pełnomocnika z urzędu zamiast pozwanego obciążyć w rezultacie Skarb Państwa.

Mając na uwadze powyższe rozważania Sąd Okręgowy oddalił zażalenie jako bezzasadne na mocy art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. i obciążono nimi pozwanego, jako stronę przegrywającą postępowanie zażaleniowe w całości. Na zasądzone koszty (225,00 zł) złożyło się minimalne wynagrodzenie pełnomocnika powódki, którego wysokość wynika z § 2 pkt 3) w zw. z § 10 ust. 2 pkt 1) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

SSO Maria Więckowska SSO Anna Gałas SSO Tomasz Szczurowski